Károlyi Csaba

Selyemsál

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIV. évfolyam, 1. szám, 2020. január 3.

„láthatatlan selyemsál a számon” – Nemes Nagy Ágnes és Lengyel Balázs leveleiből. Összegyűjtötte, sajtó alá rendezte, jegyzetelte, a bevezetőt írta Buda Attila, Pataky Adrienn, Tüskés Anna. Gondolat Kiadó, Budapest, 2019, 271 oldal, 4000 Ft

Azt javaslom, a bevezetést ne olvassák el. Olvassák csak a leveleket. Remek részletekre lehet bennük találni. Például Lengyel Balázs lelkesedik Kassák remekművéért, *A ló meghal, a madarak kirepülnek*ért, Nemes Nagy arról panaszkodik, hogy a telefon Amerikában másként búg, Lengyel attól fél, hogy Mészöly valami extrémet küld az évkönyvbe, és akkor ő mit csináljon. Nemes Nagy lelkes, mert a Kossuth-díjból „gyönyörű színes tévét” vett, és azt nézik Balázzsal 1985-ben (mikoris már 27 éve elváltak, Lengyel Balázs meg 15 éve újranősült). Különleges információ, hogy Lengyel Balázs bátyja volt a nevelőapja Lengyel Péter írónak. Az is, hogy Nemes Nagy Ágnesnek többször veserohamai voltak. De a legszebb ez: Balázs megelégeli, hogy egyformán kapjanak honoráriumot az *Újhold-Évkönyv* szerkesztői, ez igazságtalan, ha egyszer nem egyformán dolgoznak, és módosítja a listát a saját javára, helyesen. Viszont máig élnek sajnos azok a furcsa hagyományok, melyeket ő szerkesztőként akár a szerzőkkel való levelezésben, akár a szerkesztői háttérmunkát tekintve képviselt.